

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 15 września 2023 r.

DIH-2.707.26.2023.PL

DECYZJA DIH-2 Nr 28.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 oraz poz. 803), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 oraz Dz. U. z 2023 r. poz. 877),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 3 lipca 2023 r. wniesionego przez Superhobby Market Budowlany Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej zwanej: „Przedsiębiorcą” lub „Spółką” lub „Stroną”) od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 czerwca 2023 r. (sygn. NR.8361.160.2023/8DEC/23) wymierzającej, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 13 ust. 13 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 129) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 tej ustawy,

**postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Śląski WIIH w dniu 27 lutego 2023 r. na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221), dalej zwanej: „Prawo przedsiębiorców”, zawiadomił Spółkę o zamiarze wszczęcia kontroli. W treści zawiadomienia NR-59Z/2023 wskazano, że zakres przedmiotowy kontroli obejmie przestrzeganie obowiązków wynikających z następujących aktów prawnych:

- identyfikacja kontrolowanego przedsiębiorcy w oparciu o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego, ewidencji działalności gospodarczej lub wniosku o wpis do CEiDG i sprawdzenie poprawności tych danych,
- art. 13 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 129), dalej zwanej: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach”,
- art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), dalej zwanej: „ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług”,

- art. 55 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1967), dalej zwanej: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła”.

Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 3 marca 2023 r.

W dniach od 16 do 20 marca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli NR-169-W/2023 z dnia 16 marca 2023 r. przeprowadzili kontrolę w należącym do Spółki Markecie OBI 055 znajdującym się przy ul. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Czynności przeprowadzono w obecności osób zatrudnionych na stanowisku dyrektora marketu oraz zastępcy dyrektora marketu, upoważnionych do reprezentowania przedsiębiorcy w toku kontroli. Kopie pełnomocnictw dołączono do akt kontroli. Przed przystąpieniem do czynności osobie upoważnionej okazano legitymacje służbowe oraz wręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Inspektorzy na podstawie książki kontroli ustalili, że placówka nie jest objęta kontrolą innego organu i dokonali stosownego wpisu.

Z uwagi na średnioroczne zatrudnienie kontrolowany przedsiębiorca zaliczany jest do grupy pozostałych przedsiębiorców. Oświadczenie dotyczące tej kwestii dołączono do akt kontroli. W momencie wszczęcia kontroli Przedsiębiorca posiadał na stanie i oferował do sprzedaży węgiel kamienny w opakowaniach jednostkowych. Dostępne były następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) orzech, worki po 25 kg, cena sprzedaży 59,99 zł/op. (2,40 zł/kg),
- 2) ekogroszek suszony, worki po 20 kg, w cena sprzedaży 47,99 zł/op. (2,40 zł/kg).

Ceny oferowanych sortymentów węgla kamiennego uwidoczniono w miejscu ich sprzedaży na paletach. Na etykietach cenowych zamieszczono cenę za worek i cenę jednostkową. Inspektorzy stwierdzili, że powyższe jest zgodne z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Do akt kontroli dołączono wydruk zdjęcia etykiet cenowych węgla kamiennego.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca posiada status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego. Spółka zgodnie z wymaganiami art. 55 ust. 3 pkt 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła, posiada, wprowadza i aktualizuje dane na koncie prowadzonym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 55 ust. 1. Dane figurujące w systemie teleinformatycznym były zgodne co do rodzaju i cen sprzedaży z dostępnymi w placówce sortymentami węgla kamiennego. Do akt kontroli dołączono wydruk ze strony www.cieplo.gov.pl z danymi wprowadzonymi przez kontrolowanego przedsiębiorcę.

Inspektorzy ustalili, że prowadzona przez kontrolowanego przedsiębiorcę działalność jest zgodna w zakresie podmiotowym i przedmiotowym z wpisem do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000092178.

Na podstawie okazanych dokumentów i wyjaśnień złożonych do protokołu przesłuchania w charakterze świadka przez zastępcę dyrektora marketu, inspektorzy ustalili, że w okresie od 19 do 22 kwietnia 2022 r. w kontrolowanej placówce nie były sporządzane i przekazywane nabywcom oświadczenia o pochodzeniu węgla. Naruszenie obowiązku dotyczyło 13 transakcji sprzedaży. Spółka w okresie od 22 do 27 kwietnia 2022 r. zawiesiła sprzedaż węgla. Po wznowieniu sprzedaży węgla do każdej transakcji sprzedaży jest wystawiane i przekazywane nabywcy oświadczenie o pochodzeniu węgla zgodne z wymaganiami art. 13

ust. 2 do 6 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Zgodność sporządzanych i przekazywanych nabywcom oświadczeń z wymaganiami ustawowymi potwierdziła analiza wybranych dokumentów, która dotyczyła transakcji z dnia:

- 1) 27 kwietnia 2022 r. - paragony 2364 i 4801, oświadczenia nr 03/055/270422 i 04/055/270422,
- 2) 8 lipca 2022 r. - paragon 7502, oświadczenie nr OBI055/10/27/7502,
- 3) 25 stycznia 2023 r. - paragon 6217, oświadczenie OBI055/10/321/6217,
- 4) 25 lutego 2023 r. - paragon 4008, oświadczenie OBI055/9/956/4008,
- 5) 9 marca 2023 r. - paragon 4179, oświadczenie OBI055/10/163/4179.

Zastępca dyrektora marketu wyjaśnił również, że po wznowieniu sprzedaży na terenie kontrolowanej placówki umieszczono informację dla klientów o możliwości odebrania oświadczeń o pochodzeniu węgla dla transakcji zawartych w dniach od 19 do 22 kwietnia 2022 r.

Spółka, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 oraz Dz. U. z 2023 r. poz. 877), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, została pouczone o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Fakt zakończenia kontroli został odnotowany w książce kontroli.

W dniu 20 marca 2023 r. na terenie kontrolowanej placówki odczytano protokół i następnie został on podpisany przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy w toku kontroli bez uwag.

Śląski WIIH w dniu 9 maja 2023 r. na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 oraz poz. 803), dalej zwanej: „Kpa” zawiadomił Spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Jednocześnie organ pierwszej instancji na podstawie art. 189f § 2 Kpa wystosował do Przedsiębiorcy postanowienie, w którym wyznaczył termin na przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa powstałego w okresie od 19 do 22 kwietnia 2022 r. Przesyłka zawierająca powyższe pisma została doręczona Spółce w dniu 15 maja 2023 r.

W dniu 25 maja 2023 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo Strony, w którym w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego poinformowała o wielkości obrotu osiągniętego w roku 2022 r.

W dniu 31 maja 2023 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo zawierające wyjaśnienia Strony. Spółka w odpowiedzi na postanowienie z dnia 9 maja 2023 r. poinformowała, o przekazaniu oświadczeń o pochodzeniu węgla do 15 spośród 130 nabywców, którzy dokonali zakupu węgla kamiennego w markecie OBI 055 w okresie od 19 do 22 kwietnia 2022 r. Podmioty te nabyły paliwo stałe na podstawie faktury VAT i można było ustalić adres do wysłania brakujących oświadczeń. Natomiast pozostałe 115 transakcji zostało udokumentowanych paragonami w związku z czym nie było możliwości ustalenia adresów nabywców. Strona poinformowała o wystawieniu oświadczeń do wszystkich 115 transakcji oraz informacji o możliwości ich odebrania w miejscu zakupu tj. w markecie OBI 055. Ponadto Spółka poinformowała o zleceniu wszystkim sklepom z sieci OBI przygotowania brakujących oświadczeń o pochodzeniu węgla z okresu od 19 do 22 kwietnia 2022 r. i przekazania ich nabywcom.

Śląski WIIH w dniu 13 czerwca 2023 r. wydał decyzję (sygn. NR.8361.160.2023/8DEC/23), w której wymierzył Stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł z tytułu naruszenia obowiązków z art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Decyzję doręczono w dniu 19 czerwca 2023 r.

Strona w dniu 3 lipca 2023 r. z zachowaniem ustawowego terminu wniosła odwołanie, w którym zaskarżyła w całości decyzję Śląskiego WIIH (sygn. NR.8361.160.2023/8DEC/23) z dnia 13 czerwca 2023 r. Spółka na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, ewentualnie na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu z uwagi na znikomą wagę naruszenia i zaprzestanie naruszania prawa. Ponadto w treści uzasadnienia Strona podniosła, że wymierzona kara pieniężna jest wygórowana.

Prezes UOKiK pismem z dnia 24 lipca 2023 r. poinformował Spółkę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Pismo zostało doręczone w dniu 27 lipca 2023 r.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK w dniu 21 sierpnia 2023 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i poinformował Spółkę, że nastąpi ono do 20 września 2023 r. Pismo zostało doręczone w dniu 23 sierpnia 2023 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 oraz z 2023 r. poz. 877), dalej jako: „ustawa o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, przedsiębiorca, który wprowadził lub przemieścił na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgiel, bez względu na kraj pochodzenia tego węgla, jest obowiązany posiadać i udostępniać na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej i naczelnika urzędu celno-skarbowego

dokumenty potwierdzające kraj pochodzenia węgla, datę wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina, także region wydobycia węgla. Dokumenty przechowuje się przez okres 5 lat od daty wprowadzenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak stanowi art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem, przez co rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany sporządzić i przekazać nabywcy informację o kraju pochodzenia węgla, a także:

- 1) dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) regionie wydobycia węgla i dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 3) dacie nabycia od kopalni, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska.

W myśl art. 13 ust. 3 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, informację, o której mowa w ust. 2 sporządza się w formie oświadczenia, do którego mogą zostać dołączone kopie dokumentów potwierdzających prawdziwość zawartych w oświadczeniu danych dotyczących węgla.

Jak stanowi art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: *„Jestem świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”*. *Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń”*.

Zgodnie z art. 13 ust. 5 ww. ustawy, oświadczenie to zawiera:

- 1) numer identyfikacyjny oświadczenia, nadany przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy składającego oświadczenie, jego siedziby i adresu oraz adresu punktu sprzedaży węgla, jeśli jest inny niż adres siedziby przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego oświadczenie oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) oznaczenie faktury wystawionej przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie obejmującej węgiel, którego dotyczy oświadczenie;
- 5) określenie kraju pochodzenia węgla;
- 6) określenie daty wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 7) określenie regionu wydobycia węgla, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 8) datę nabycia od kopalni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska;
- 9) datę i miejsce złożenia oświadczenia;

10) podpis przedsiębiorcy składającego oświadczenie albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania.

W myśl art. 13 ust. 6 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do przechowywania kopii wydanych i otrzymanych oświadczeń przez okres 5 lat, licząc od dnia ich wydania lub przekazania.

Jak stanowi art. 13 ust. 7 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, kontrolę wykonywania obowiązków określonych w art. 13 tej ustawy prowadzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 13 ust. 12 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej. Przepisy art. 13 ust. 13 stanowią, że karę pieniężną nakłada wojewódzki inspektor IH w drodze decyzji, do wysokości 10. 000 000,00 zł.

W myśl z art. 13 ust. 14 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, przy nakładaniu kary pieniężnej uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, który nie wypełnił obowiązków określonych w art. 13 ust. 1 lub 2. W związku z tym, że przepisy ustawy o szczególnych rozwiązaniach, nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, zastosowanie ma przepis art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Jak stanowi art. 189f § 2 Kpa, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W myśl art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w tej sprawie tj. protokole z dnia 20 marca 2023 r. i aktach kontroli nr NR.8361.160.2023 oraz aktach postępowania administracyjnego Śląskiego WIIH. Protokół kontroli z dnia 20 marca 2023 r. nr akt kontroli NR.8361.160.2023 jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa i stanowi dowód tego, co w nim urzędowo stwierdzono.

Z treści protokołu kontroli bezspornie i jednoznacznie wynika, że Spółka w okresie od dnia 19 do dnia 22 kwietnia 2022 r. w markecie OBI 055 nie realizowała obowiązku sporządzania i przekazywania nabywcy informacji o pochodzeniu węgla, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Z protokołu kontroli wynika również, że pozostałe

kwestie objęte przedmiotowym zakresem kontroli nie budziły zastrzeżeń i były realizowane zgodnie z wymogami prawa.

Z ustaleń kontroli wynika, że w okresie od dnia 19 do dnia 22 kwietnia 2022 r. w markecie OBI 055 przeprowadzono 130 transakcji sprzedaży węgla, z czego 15 udokumentowano fakturami VAT. Przedsiębiorca poinformował, że w ramach działań naprawczych sporządził i wysłał brakujące oświadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, do klientów, którzy nabyli węgiel kamienny na podstawie faktury VAT. Natomiast w stosunku do pozostałych 115 przypadków podjęto następujące działania. Na terenie marketu OBI 055 umieszczono informację o możliwości odebrania oświadczeń oraz wydrukowano i przygotowano oświadczenia dla wszystkich 115 transakcji wraz z dowodami zakupu w taki sposób, że są gotowe do wydania klientowi na żądanie.

W toku postępowania administracyjnego Strona, na żądanie Śląskiego WIIH udzieliła informacji o obrocie uzyskanym w roku 2022.

Spółka w odpowiedzi na postanowienie organu pierwszej instancji z dnia 9 maja 2023 r. wyznaczające termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa, przekazała informacje o podjętych działaniach. Strona poinformowała, że we wszystkich sklepach OBI w Polsce wdrożyła program naprawczy polegający na wystaniu oświadczeń do wszystkich podmiotów, które nabyły węgiel kamienny w okresie od 19 do 22 kwietnia 2022 r. w stosunku do których można ustalić adres oraz udostępnieniu informacji o możliwości odebrania oświadczeń dla podmiotów których adresy są nieznane i przygotowaniu tych oświadczeń tak aby możliwe było ich natychmiastowe wydanie.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania podzielił stanowisko organu pierwszej instancji, że powyższe działanie Strony nie jest równoznaczne z dokonaniem usunięcia naruszenia prawa i jego skutków.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym i prawnym było stwierdzenie Śląskiego WIIH, że strona naruszyła art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. W związku z powyższym organ pierwszej instancji był zobligowany do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 13 ust. 12 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, który stanowi, że przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej. Śląski WIIH wymierzając administracyjną karę pieniężną uwzględnił przestanki wskazane w art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, tj.:

- 1) rodzaj i zakres naruszenia - niedopełnienie ciążących na Stronie obowiązków ustawowych wynikających z art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, w okresie od 19 do 22 kwietnia 2022 r. w stosunku do 130 transakcji sprzedaży węgla kamiennego,
- 2) wielkość obrotu - podaną przez Spółkę w piśmie doręczonym 25 maja 2023 r.,
- 3) dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, czyli fakt, że jest to drugie stwierdzone naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, poprzednie ujawniono w toku kontroli NR.8361.159.2023 przeprowadzonej w dniach 15-17 marca 2023 r., za które decyzją NR.8361.159.2023/7DEC/23 z dnia 12 czerwca 2023 r. nałożono administracyjną karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że wymierzona kara pieniężna jest słuszna i zgodna z prawem.

Odnosząc się do odwołania z dnia 3 lipca 2023 r. Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że Spółka, w istocie zarzuca naruszenie art. 189f

§ 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa.

Z treści uzasadnienia odwołania wynika, że Strona upatruje znikomości naruszenia prawa ze względu na jego krótkotrwałość, oświadczenia nie były wystawiane w okresie 4 dni od 19 do 22 kwietnia 2022 r. Ponadto Spółka podnosi, że w dniu wejścia w życie ustawy nie istniały żadne wytyczne, jak mają postępować przedsiębiorcy, którzy nie wprowadzają węgla kamiennego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ani go nie przemieszczają. Strona wskazuje również, że od dnia 19 kwietnia 2022 r. podejmowała wysiłki w celu ustalenia spoczywających na niej obowiązków, w tym treści oświadczeń. Spółka podnosi również okoliczność usunięcia skutków naruszenia prawa, co zostało opisane w piśmie, które wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 31 maja 2023 r. Strona w odwołaniu wskazuje również, że większość klientów nabywających węgiel kamienny przeznacza go bezpośrednio do zużycia i nie jest zainteresowana odbieraniem oświadczeń dotyczących pochodzenia węgla nabytego w dniach od 19 do 22 kwietnia 2022 r.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony jest bezpodstawne i nie zasługuje na uwzględnienie. Spółka nie kwestionuje ustalonego stanu faktycznego, tj., że w okresie 19-22 kwietnia 2022 r. nie realizowała ustawowego obowiązku wynikającego z art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach.

Organ odwoławczy wskazuje, że zarówno istnienie obowiązku jak i jego treść nie budzą wątpliwości ani co do zobowiązanego podmiotu ani zakresu przedmiotowego. Strona bez wątplenia jest przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, ponieważ dokonuje sprzedaży węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym od dnia 16 kwietnia 2022 r. czyli, od momentu wejścia w życie ustawy o szczególnych rozwiązaniach była obowiązana sporządzić i przekazać nabywcy węgla informację, o kraju pochodzenia węgla zawierającą obligatoryjnie elementy określone wprost w treści art. 13 ust. 4 i 5 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Prezes UOKiK wyjaśnia, że ustawodawca nie określił wzoru oświadczeń, o których mowa w art. 13 ustawy o specjalnych rozwiązaniach. Natomiast, z treści przywołanych przepisów można logicznie wyprowadzić wniosek, że oświadczenie to winno mieć formę pisemną.

Analiza treści art. 13 ust. 12 ustawy o szczególnych prowadzi do wniosku, iż organ administracji orzekając na podstawie tego przepisu nie dysponuje uznaniem administracyjnym, lecz działa w ramach decyzji związanej. Z kolei przepis art. 13 ust. 14 ww. ustawy zawiera przesłanki, które organ zobowiązany jest uwzględnić nakładając karę pieniężną, o której mowa w ust. 13. Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu na podstawie art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie w sposób niewątpliwy wynika, że od 19 do 22 kwietnia 2022 r. Przedsiębiorca nie wykonał ustawowego obowiązku sporządzenia i przekazania oświadczenia o pochodzeniu węgla w stosunku do 130 transakcji. Rozważając kwestię wagi naruszenia prawa w danej sprawie, zawsze należy odwołać się do dóbr chronionych naruszoną normą prawną i z tej perspektywy ocenić czy było ono znikome. W tej sprawie naruszony został obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, tj. sporządzenia i przekazania nabywcy oświadczenia o pochodzeniu węgla. Podstawą wprowadzenia m.in. powyższego wymogu jest agresja wojskowa i inwazja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczęta w dniu 24 lutego 2022 r. W tym samym dniu liderzy Unii Europejskiej na specjalnie zwołanym posiedzeniu Rady Europejskiej uzgodnili zakres sankcji do nałożenia na Federację Rosyjską w związku z bezprawnymi działaniami wojennymi. Pakiety sankcyjne obejmują horyzontalne zagadnienia dotyczące większości sektorów europejskiej gospodarki. W szczególności obejmują zagadnienia sektora energii, w tym zakaz inwestycji w rosyjski sektor energetyczny oraz przekazywania technologii dla tego sektora. Dodatkowo wprowadzono zakaz importu towarów z nieuznawanych republik Donieckiej i Ługańskiej, obejmujący również zakaz wwozu węgla kamiennego do Unii Europejskiej. Rzeczpospolita Polska stanowczo potępiła agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, od początku konfliktu zwracając uwagę, że restrykcje będą o tyle skuteczne, o ile powodować będą realne negatywne konsekwencje dla gospodarki i sektora finansów Rosji. Import rosyjskiego węgla pośrednio ma istotny wpływ na bezpieczeństwo Polski także w wymiarze militarnym, gdyż poprzez dopływ funduszy do rosyjskiej gospodarki zwiększa możliwości w zakresie dalszego prowadzenia działań wojennych przeciw Ukrainie. W tym kontekście, stanowi jedno ze źródeł finansowania agresywnej polityki, a jego odcięcie przyczyniłoby się do zmniejszenia możliwości jej realizacji ograniczając także zasoby na prowadzenie wojny oraz także tempo działań wojennych, co także jest celem wprowadzanych sankcji i działań międzynarodowych.

Na podstawie art. 8 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa narodowego zakazano wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w określonych sytuacjach przemieszczania węgla pochodzącego z terytorium Federacji Rosyjskiej albo Białorusi. Ustawa o szczególnych rozwiązaniach ustanawiająca powyższy zakaz weszła w życie w dniu 16 kwietnia 2022 r. Regulacje zawarte w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach są jednym z elementów sankcji wymierzonych w import surowców energetycznych z Federacji Rosyjskiej oraz separatystycznych republik obwodu donieckiego i ługańskiego. Obowiązek sporządzenia oświadczenia o kraju pochodzenia węgla i przekazanie go nabywcy ma na celu egzekwowanie zakazu, o którym mowa w art. 8 ustawy o szczególnych rozwiązaniach i zapobieganie wprowadzaniu do obrotu węgla pochodzącego z ww. źródeł. Jak uprzednio wykazano istnienie obowiązku sporządzania oświadczeń oraz ich treść wynika wprost z brzmienia przepisów art. 13 ust. 2, 4 i 5 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Spółka zachowując wymóg formy pisemnej mogła wykonać ww. obowiązek sporządzając własne oświadczenie ponieważ ustawodawca nie określił jego wzoru. Odnosząc się do argumentów Strony zawartych w odwołaniu należy zwrócić uwagę, że Strona mogła również uniknąć naruszenia obowiązku powstrzymując sprzedaż węgla od 16 kwietnia 2022 r. czyli od momentu wejścia w życie przepisów ustawy o szczególnych rozwiązaniach, do momentu wyjaśnienia nasuwających się jej wątpliwości dotyczących sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 tej ustawy.

W związku z powyższym naruszenie obowiązku wynikającego z art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach nie może zostać uznane za naruszenie o znikomej wadze.

Natomiast z materiału dowodowego wynika, że Strona zaprzestała naruszania prawa, ponieważ od 22 do 27 kwietnia 2022 r. wstrzymała sprzedaż węgla kamiennego i poczyniła od jej przywrócenia w dniu 28 kwietnia 2022 r. do każdej transakcji sprzedaży sporządzała i przekazywała wymagane prawem oświadczenie o pochodzeniu węgla kamiennego. Powyższa okoliczność nie została dostrzeżona przez organ pierwszej instancji, jednakże nie wpływa to na poprawność rozstrzygnięcia ponieważ przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie.

W rozpatrywanej sprawie nie ziszcila się również przesłanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu wynikająca z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, ponieważ na Stronę za to samo zachowanie nie została uprzednio nałożona prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Przedsiębiorca nie został również prawomocnie ukarany za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. W związku z powyższym nie ziszcila się przesłanka uprzedniego ukarania ani spełniania przez tą karę celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna w niniejszym postępowaniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował możliwość zastosowania art. 189 f § 2 kpa. Przepis ten stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w 189 f § 1 kpa, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Organ odwoławczy, po ponownym przeprowadzaniu postępowania stwierdził, że okoliczności i waga naruszenia prawa w tej sprawie nie budzą wątpliwości. Zważywszy, że ustawodawca nie określił wprost w treści przepisu momentu wykonania obowiązku, słuszne i zgodne z prawem było wydanie przez Śląskiego WIIH postanowienia, o którym mowa w art. 189 f § 2 Kpa i wyznaczenie Spółce terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających fakt usunięcia naruszenia prawa zaistniałego w okresie od 19 do 22 kwietnia 2022 r. Strona przedstawiła dowody potwierdzające usunięcie naruszenia prawa w stosunku do 15 spośród 130 transakcji sprzedaży węgla kamiennego, które miały miejsce w kontrolowanym markecie OBI 055. Natomiast, co do pozostałych 115 transakcji Strona przygotowała oświadczenia i w miejscu sprzedaży oraz na stronie internetowej umieściła informację o możliwości ich odbioru. Prezes UOKiK podziela zdanie organu pierwszej instancji, że powyższe działanie nie jest równoznaczne z dokonaniem usunięcia naruszenia prawa. W konsekwencji przepis art. 189f § 3 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Prezes UOKiK stwierdził, że w tej sprawie nie ziszcila się przesłanki do obligatoryjnego ani fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f kpa. W związku z powyższym odwołanie Strony jest bezpodstawne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu o wymierzeniu wygórowanej kary pieniężnej, Prezes UOKiK wyjaśnia, że sankcja wskazana w art. 13 pkt 12 ustawy o szczególnych rozwiązaniach jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu

administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że stwierdzono naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Powyższe skutkuje wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości do 10.000.000,00 zł. Organ pierwszej instancji kierując się przesłankami wymienionymi w art. 13 ust. 14 ustawy o szczególnych rozwiązaniach nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł, co w ocenie Prezesa UOKiK jest karą optymalnej wysokości.

W związku z powyższym Prezes UOKiK nie uwzględnił wniosku Strony wniesionego na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, w którym Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Jak uprzednio wykazano w tej sprawie nie ziszcili przesłanki obligatoryjnego ani fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu co czyni bezpodstawnym wniosek Spółki, o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, co do istoty sprawy na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu z uwagi na znikomą wagę naruszenia i zaprzestanie naruszania prawa.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach, wskazany w treści decyzji Śląskiego WIIH (sygn. NR.8361.160.2023/8DEC/23) z dnia 13 czerwca 2023 r. w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy

